

Малкиятъ барабанщикъ.

Разказъ изъ войната.

B

ъ 6 полкъ бѣ постѫпило единъ малъкъ барабанщикъ на име Иванъ Димитровъ. Това бѣ маловъзрастно момче на около 13—15 години. Учило бѣ трети класъ. Баща му накърто бѣ умрѣлъ, а майка му не можа да го издържа въ училището. За това то напусна и отиле въ 6 полкъ, дѣто съ помошта на единъ познатъ, сполучи да постѫпи въ музиката на полка, изпървенъ като прислужникъ, а сetenъ и като барабанщикъ.

Облѣченъ въ войнишки дрехи, съ бѣлопола фурашка и съ спретнати ботуши, Иванъ изглеждаше много напето войниче, красиво, стройно и пъргаво въ вървежъ. Другаритѣ му отъ училището, когато го срѣщнѣха, му завиждаха, а и той съкашъ се гордѣше прѣдъ тѣхъ съ формата си. А музиката на 6-й полкъ иде втора подиръ гвардейската музика въ София. На всѣкждѣ нея викатъ; и въ народния театъръ или на други важни мѣста тя свирѣше и сега свири подъ управлението на своя неуморенъ и даровитъ капелмайсторъ Хаджиевъ.

На 17 септември 1912 година долетѣ въ казармата грѣмовито извѣстие, че се обявява обща мо-